

2105 1ste Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 2106

fordi man, naar man seer paa de Kort, der ere ophængte i Væselalen, rigtignok faaer det Indtryk, at Havnen langt fra er tilstrækkelig til at optage de Skibe, som kunne blive nødvendige til at tye derind.

Madvig: Jeg skal fatte mig meget kort, idet jeg blot vil tilføie et Par Ord med Hensyn til et af de Punkter, som bleve berørte af min ærede 2den Collega for Kjøbenhavn (Krieger), nemlig Spørgsmaalet om Bygningen af „mindre Vandfærskibe“. Det er allerede af tvende ærede Medlemmer blevet udtalt, at i den Form, hvori Bevillingen dertil nu er opført, er den altfor løs og ubestemt. Den høitærede fungerende Marineminister antydede, at han troede, at der mellem 1ste og 2den Behandling mulig kunde gives nærmere Oplysninger i saa Henseende, ja maaskee kunde fremlægges Tegninger til de paa-tænkte Skibe. Jeg vil i den Anledning tilføie, at der til disse Tegninger knytter sig et saa stort og afgjørende Spørgsmaal, at jeg ihvertmindst for mit Vedkommende troer allerede nu at burde tage et Forbehold om, hvorvidt jeg vil være istand til med No at give min Stemme til Bygningen af nye Skibe efter Tegninger, der fremkomme paa dette Stadium af Sagen og efter de i det andet Thing førte Forhandlinger, ifølge hvilke der jo ved de paa-tænkte Skibe involveres en meget væsentlig Systemforandring i vort hele Søforsvar. Efter den Opfattelse af Sagen, som jeg i dette Dieblit har, skulde jeg være tilbøjelig til at troe, at det i Betragtning af samtlige Forhold vilde være meget rigtigere at standse et Aar med at bygge, hellere end med utilstrækkelig Forberedelse og Prøvelse at stifte en Sum ind i Noget, som man kalder mindre Vandfærskibe, uden at man fuldstændig har klaret sig, hvad man for Fremtiden vil.

Krieger: Der var et Spørgsmaal, som jeg vilde tillade mig at rette til den høitærede Kirke- og Undervisningsminister, men som jeg

før glemte; det vedkommer Finantslovsforlagets § 21 V C 8, hvor det hedder: „Til Lønningssforøgelse iftedetfor Sædomskrivningstillæg, som horkfalder, maa anvendes 12,500 Rd., saaledes at der tillægges dem af Theatrets Personale, som hidtil have oppebaaret Sædomskrivningstillæg, $\frac{1}{8}$ af de første 500 Rd. $\frac{1}{12}$ af de følgende 500 Rd. og $\frac{1}{16}$ af Resten af deres nuværende Lønning.“ Egeoverfor denne Bestemmelse staaer jo en anden Bestemmelse i en Lov, som allerede er stadfæstet og kundgjort til Efterlevelse, nemlig den almindelige Lønningslov. Jeg vil derfor gjerne tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Minister, hvorledes det fra Ministeriets Side er paa-tænkt at fjerne den Uoverensstemmelse, som i denne Retning er tilstede, saaledes at, hvad der ganske vist har været Mening og Tanken, det bliver Reglen i Finantslovsforlaget, der kommer til Anvendelse. Den almindelige Lønningslovs Regel er nu engang given, og den kan jo ikke fjernes ved selve Finantsloven, — og man vil dog vel ikke — derom holder jeg mig overbevist — her anvende den farlige Sætning, som den høitærede Finantsminister i sin Tid anførte for at unddrage Vedkommende Afgangen til at gaae til Domstolene, den nemlig, at Lønningslovene, naar Spørgsmaal om deres Fortolkning skulde kunne bringes for Domstolene, maatte skrives med større Opmærksomhed end hidtil. Det vil man ikke lade komme til Anvendelse i nærværende Tilfælde — det tør dog vistnok antages —, men netop derfor vil jeg rette det Spørgsmaal til den ærede Minister, hvorledes han har tænkt sig at klare dette Forhold.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet: Den høitagtede Landsthingsmand, der nu satte sig, har i Grunden rettet tvende Bemærkninger til mig, idet han nemlig, da han første Gang havde Ordet, syntes særlig at vende sig til mig med den Plttring, at Landstinget maatte ønske at faae at vide, i hvilket Forhold de vedkommende Mini-